

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713218253
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8713218253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobkyne: U. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. H., C. XX, zast. JUDr. Miroslavou Tencerovou, advokátkou, Hurbanovo námestie 5, Bratislava proti žalovanému: River Euro, s. r. o., Dlhá 95C, Žilina, IČO: 44 769 911, právne zastúpený LEGAL CARTER, s. r. o., Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 36 677 175, o zaplatenie sumy 448,88 Eur s prísl., o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 10C/57/2013-42 zo dňa 31. 01. 2014 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňu trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 47,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobkyne.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podala na tento súd dňa 20.12.2013 voči žalovanému žalobu o vrátenie bezdôvodného obohatenia v sume 448,88 Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne z jednotlivých dlžných súm po uplatnení dobu omeškania a ďalej si uplatnila náhradu trov konania. Dôvodom podania žaloby je, že v prospech žalovaného boli z jej zárobku neprávom zrazené sumy a to: 85,86 eur, 105,59 eur, 97,31 eur, 81,97 eur a 115,15 eur, čím sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalovaný totiž uzavrel bez jej vedomia, súhlasu a vlastnoručného podpísania zmluvu o pôžičke z 8.4.2013 a dohodu o zrážkach zo mzdy z 25.3.2013, na ktorých je uvedená ako dlžníčka, ale v skutočnosti tieto právne úkony uzavrela a podpísala jej menom iná osoba a to I. W., manželka jej syna, ktorú na to nespĺnomocnila a nedal jej k tomu ani dodatočne súhlas. I. W. si peniaze z poskytnutej pôžičky nechala pre seba a zrážky zo mzdy žalobkyne na úhradu pôžičky, ktorú v skutočnosti neuzavrela a neprevzala, ju neprávom postihli. Voči I. W. v súčasnosti bolo podané trestné oznámenie, ktoré zatiaľ nie je skončené. Žalovaný a zamestnávateľ žalobkyne neboli ochotní napriek jej námietkam vec riešiť, preto podala návrh na tento súd o nariadenie predbežného opatrenia, aby sa jej zamestnávateľ Svittex s.r.o. G. zdržal realizácie zrážok z jej mzdy v prospech žalovaného. V uvedenej veci bolo nariadené predbežné opatrenie uznesením zo dňa 20.11.2013 a s právoplatnosťou k 12.12.2013, avšak v tom čase už jej bola zo mzdy zrazená celá vymáhaná suma pre žalovaného. Žalobkyňa právne odôvodnila svoju žalobu podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. a to v nadväznosti na absolútne neplatné právne úkony o pôžičke a o dohode o zrážkach zo mzdy podľa § 37 ods. 1 a § 40 ods. 3 Obč. zák.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

O návrhu rozhodol Okresný súd Poprad rozsudkom zo dňa 31. 01. 2014, č. k. 10C/57/2013-42 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 448,88 Eur spolu s 5,25 % úrokom z omeškania ročne, a to zo sumy 85,86 Eur od 16. 07. 2013 do zaplatenia, zo sumy 105,59 Eur od 16.08.2013 do zaplatenia, zo sumy 97,31 Eur od 16.09.2013 do zaplatenia, zo sumy 81,97 Eur od 16.10.2013 do zaplatenia a zo sumy 115,15 Eur od 16.11.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 141,93 Eur.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dospel k záveru, že žalovaný nárok žalobkyni voči žalovanému je dôvodný. Žalobkyňa riadne preukázala vyplatenie neprávom žiadaných súm žalovanému vo výplatných termínoch v mesiacoch júl - november 2013 do 15-teho dňa, čo znamená, že od nasledujúceho dňa od vyplatenia neprávom žiadaných jednotlivých súm je žalovaný v omeškaní s ich vrátením a toto omeškanie stále trvá. Oba právne úkony, a to zmluva o pôžičke a dohoda o zrážkach zo mzdy, neboli uzavreté slobodne a vážne, žalobkyňa ich ani nepodpísala, preto sú absolútne neplatné a žalovaný nemá titul, aby od žalobkyne žiadal zaplatenie žalovanej sumy. Na absolútnu neplatnosť tých právnych úkonov súd prihliadol ex offa a vo vzťahu k prejednávanej kauze túto neplatnosť vyriešil ako prejudiciálnu otázku. Je nad rámec tohto konania, že ako sa žalovaný bude dožadovať vrátenia sumy 250 Eur, ktoré prevzala iná osoba, a to I. W..

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, priznal žalobkyni náhradu trov konania za právne zastúpenie s výnimkou vyúčtovanej náhrady za stratu času a cestovného za použitie auta z H. do C. a späť dňa 31. 01. 2014, pretože namiesto advokátky so sídlom v H. sa dostavila aj substitučná právna zástupkyňa JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, bytom D. W., to znamená, že tieto trovy objektívne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. V odvolaní uviedol, že dňa 25. 03. 2013 bola žalovanému vo forme vyplneného registračného formulára zverejneného na webovom sídle žalovaného doručená žiadosť o poskytnutie pôžičky, v ktorej žiadateľ uviedol svoje osobné údaje totožné s osobnými údajmi žalobkyne. Na telefónne číslo uvedené žiadateľom o pôžičku v predmetnej žiadosti žalovaný odoslal za účelom overenia žiadosti o poskytnutie pôžičky sms správu, na ktorú reagoval žiadateľ vo forme sms správy s textom „Ano, súhlasím“. Na základe uvedenej skutočnosti žalovaný overil bonitu žiadateľa ako potenciálneho klienta a po overení jeho spôsobilosti plniť si svoje záväzky dňa 26. 03. 2013 potvrdil schválenie žiadosti o poskytnutie pôžičky a oboznámil žiadateľa s podmienkami čerpania pôžičiek poskytovaných žalovaným aj informácie o poplatku vo výške 3 Eur za doručenie zásielky obsahujúcej kartu klienta doručovanú kuriérom. Žalobkyňa vyjadrila súhlas s podmienkami poskytnutia pôžičky a dňa 26.03. 2013 osobne prevzala zásielku obsahujúcu kartu klienta č. 017021, návrh zmluvy o pôžičke, zmluvné podmienky a prílohu č. 1 k zmluve o pôžičke v dvoch vyhotoveniach. Žalobkyňa akceptovala návrh žalovaného uzavretie zmluvy v celom rozsahu. Nevzniesla žiadne námietky. Žalovaný splnil svoj záväzok zo zmluvy o pôžičke a táto poskytnutú pôžičku bez výhrad prijala a dňa 05. 04. 2013 v plnej výške vrátila v prospech účtu žalovaného. V rovnaký deň 05. 04. 2013 žalobkyňa opätovne požiadala žalovaného o poskytnutie ďalšej pôžičky vo výške 250 Eur s lehotou splatnosti 15 dní. Žalobkyňa však pôžičku v lehote splatnosti nevrátila, a to aj napriek niekoľkým výzvam zaslaných žalovaným žalobkyni prostredníctvom sms správ, elektronickej pošty, ako aj prostredníctvom doporučených poštových zásielok. Nemožno sa stotožniť so závermi súdu prvého stupňa, že žalobkyňa nikdy neuzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke a touto na seba neprevzala záväzok vrátiť žalovanému poskytnutú pôžičku vrátane nákladov s ňou spojených. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza výlučne z tvrdení žalobkyne a svedeckej výpovede svedkyne I. W., nevesty žalobkyne. Súd prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil s tvrdeniami žalobkyne a svedkyne a nevykonal iné dokazovanie potrebné na objasnenie pravdivosti a úplnosti ich tvrdení, napr. ustanovením znalca z odboru grafológie, a teda vykonaným dokazovaním nezistil dostatočne skutkový stav veci a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdenia žalobkyne a svedkyne nie sú objektívne a nezakladajú sa na pravde z nasledujúcich dôvodov. Na reálne poskytnutie pôžičky, sa okrem schválenia žiadosti o poskytnutie pôžičky, vyžaduje zadanie čísla karty klienta, doručovanej žiadateľovi o pôžičku do vlastných rúk. Kuriér spoločnosti DPD (Direct Parcel Distribution SK s. r.o.) je povinný zásielku odovzdať len žiadateľovi o pôžičku (osobe, uvedenej ako adresát zásielky), totožnosť ktorého je povinný preveriť prostredníctvom dokladu totožnosti (občiansky preukaz, cestovný pas). V prípade, ak by sa osoba preberajúca zásielku predložením svojho dokladu totožnosti nepreukázala ako adresát zásielky

(ktorým bola navrhovateľka), doručovateľ zásielky by tejto osobe zásielku neodovzdal. V danom prípade sa však preberajúci preukázal svojím občianskym preukazom, (ktorý bol doručovateľom overený na webovom sídle Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v databáze stratených a odcudzených dokladov totožnosti), z ktorého doručovateľ účinne overil totožnosť pani U. W. ako adresáta zásielky. Pri prevzatí karty klienta boli zároveň preberajúcemu odovzdané: zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky spoločnosti River Euro, s.r.o., dohoda o zrážkach zo mzdy. Jedno vyhotovenie zmluvy o pôžičke a dohody o zrážkach zo mzdy boli na mieste podpísané pani U. W. a odovzdané kuriérovi za účelom ich doručenia odporcovi. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že kartu klienta, zmluvné podklady (zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky, dohoda o zrážkach zo mzdy) a taktiež pôžičku prevzala navrhovateľka, ktorá sa doručovateľovi preukázala svojím dokladom totožnosti - občianskym preukazom. Taktiež to bola navrhovateľka, ktorá pripojila k zmluve o pôžičke a dohode o zrážkach zo mzdy svoj vlastnoručný podpis, ergo uzatvorila s odporcom zmluvu o pôžičke a dohodu o zrážkach zo mzdy, a nie jej nevesta - I. W..

Uvedol, že žalobkyňa vyjadrila svoj súhlas so znením zmluvy o pôžičke a zmluvných podmienok vrátane dohody o zrážkach zo mzdy pripojením svojho podpisu predmetným dokumentom, pričom tento sa zhoduje s vlastnoručným podpisom žalobkyne ako zamestnankyne uvedenom na pracovnej zmluve uzatvorenej dňa 20. 04. 2005 so zamestnávateľom žalobkyne, ako aj s podpisom žalobkyne na plnomocenstve zo dňa 07. 10. 2013 a v čestnom vyhlásení žalobkyne z 03. 12. 2013. Z tohto vyvodil, že osoba, ktorá uzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke je totožná s osobou, ktorá podpísala pracovnú zmluvu so zamestnávateľom, čestným vyhlásením z 03. 12. 2013 a plnomocenstvom zo dňa 07. 10. 2013. Podľa interných záznamov žalovaného prebehla v predmetnej veci telefonická komunikácia so žalobkyňou, ako aj jej nevestou, pani I. W.. Žalobkyňa uviedla, že si je vedomá dlhu voči žalovanému, tento uhradí a doručí žalovanému potvrdenie o úhrade dlžnej sumy. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobkyňa sa snaží vyhnúť sa plneniu svojich zákonných a zmluvných povinností. Tvrdenie žalobkyne, ako aj svedkyne nebolo v priebehu súdneho konania náležite potvrdené. Súd prvého stupňa pritom neprihliadal ani na skutočnosť, že svedkyňa I. W. je vo vzťahu k žalobkyňou blízkou osobou, a preto na takúto svedeckú výpoveď nie je možné považovať za objektívnu a pravdivú. Uvedol, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom, pričom následné kroky žalobkyne možno považovať za šikanózný výkon práva. Svedecká výpoveď svedkyne I. W. bola účelová a súd na ňu nemal prihliadať. Uplatnil si aj trovy konania.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie aj žalobkyňa, a to proti výroku o trovách konania. Uviedla, že jej neboli priznané celé uplatnené trovy konania z dôvodu, že substitučná a právna zástupkyňa JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová má trvalý pobyt vo D. W., a preto jej objektívne nevznikla náhrada za cestovné, za použitie auta z H. do C. a späť a náhrada za stratu času. Súd prvého stupňa nezobral do úvahy, že JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová sa súdneho konania zúčastnila na základe poverenia zo dňa 29. 01. 2014 advokátkou JUDr. Miroslavou Tencerovou, u ktorej je poverená advokátska koncipientka zamestnaná, čo vyplýva aj z preukazu advokátskeho koncipienta.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že žalovaný žiadnym spôsobom nedokázal, že žalobkyňa osobne prevzala zásielku obsahujúcu kartu klienta, zmluvu o pôžičke a zmluvné podmienky. Posúdiť či podpis na zmluvách o pôžičke je totožný s podpisom žalobkyne môže len súdny znalec, ktorého však súd neustanovil. Žalobkyňa žiadnu zmluvu nepodpísala. V zmluve je uvedené telefónne číslo, ako aj číslo účtu patriace I. W.. Žalovaný nemohol so žalobkyňou nikdy telefonicky komunikovať, pretože žalobkyňa nemá vedomosť o tom, žeby jej v mene bola podpísaná zmluva o pôžičke so žalovaným. O tejto skutočnosti sa žalobkyňa dozvedela až začatím vykonávania zrážok zo mzdy. Rozsudok súdu prvého stupňa považovala za vecne správny.

Žalovaný považoval odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania za nedôvodné. Poukázal na to, že súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie v časti výroku o trovách konania v súlade so zákonom, a preto má za to, že nebol dôvod na priznanie náhrady trov konania v celej uplatnenej výške. Je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že suma uplatnených trov právneho zastúpenia prevyšovala sumu istiny, na zaplatenie ktorej bol žalovaný napadnutým rozhodnutím zaviazaný. Vyúčtoval si trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci v súvislosti s podaním vyjadrenia k odvolaniu žalobkyne proti výroku o trovách konania.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a zo správne zisteného skutkového stavu vyvodil správne právne závery. Odvolací súd sa s nimi stotožňuje. V konaní bolo výsluchom svedkyne a žalobkyne preukázané, že žalobkyňa neuzatvorila so žalovaným dohodu o zrážkach zo mzdy, ani zmluvu o pôžičke. Žaloba bola žalovanému doručená na vyjadrenie, žalovaný sa k nej do dňa konania pojednávania nevyjadril a ani nenavrhol žiadne dôkazy spochybňujúce tvrdenie žalobkyne. Správne teda súd prvého stupňa vychádzal z dôkazov, ktoré vykonal a ktoré sú dostatočným podkladom pre záver o tom, že žalobkyňa neuzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke ani dohodu z zrážkach zo mzdy. Aj keď žalovaný zásielku obsahujúcu zmluvu o pôžičke žalobkyňi doručoval do vlastných rúk, týmto spôsobom nezabezpečil, aby zmluvu o pôžičke podpísala práve žalobkyňa. Pokiaľ tretia osoba pri internetovej žiadosti o pôžičku uviedla údaje žalobkyne, uviedla svoje vlastné telefónne číslo, z ktorého následne potvrdila sms-správou, že súhlasí s podmienkami pôžičky, tieto skutočnosti nemôžu zakladať vznik právneho úkonu žalovaného so žalobkyňou, ktorá o uzavretie zmluvy so žalovaným nemala záujem, a ktorá právne úkony ani nepodpísala. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

Ako vecne správny bol potvrdený aj výrok o trovách konania. Pokiaľ advokátska koncipientka advokátky žalobkyne sa zúčastnila na pojednávaní, ktoré bolo v mieste jej trvalého bydliska, bolo úlohou advokáta preukázať, že skutočne na toto pojednávanie musela cestovať a musela vynaložiť cestovné náklady. Takéto dôkazy v konaní predložené neboli, a preto správne súd prvého stupňa nepriznal odmenu za cestovné a náhradu za stratu času v súvislosti s týmto jedným úkonom.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, má preto na náhradu trov konania. Žalobkyňi vznikli trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci po 31,54 Eur (vyjadrenie k odvolaniu žalovaného) a režijný paušál 8,04 Eur, to všetko zvýšené o 20 % DPH v sume 7,92 Eur, t.j. spolu 47,50 Eur.

Odvolací súd nepriznal žalovanej odmenu za podanie odvolania proti výroku o trovách konania, pretože v tejto časti konania žalobkyňa nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.